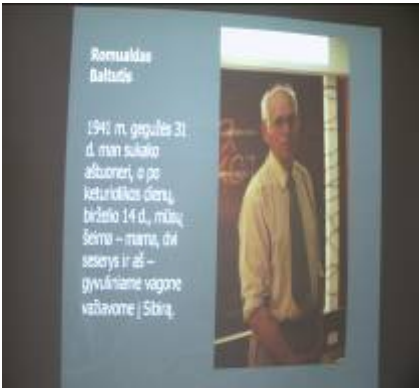

LIETUVA ŠIRDYJE IR DARBUOSE

2015 m. kovo 6 dieną Šiaulių universitete vyko respublikinė teorinė – praktinė moksleivių konferencija „Laisvės kelias istorijos tėkmėje“, kuri skirta Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo 25 – mečiui bei Mykolo Kleopo Oginskio 250 – osioms gimimo metinėms paminėti.

Šiaulių jaunųjų turistų centro mokytojos Stanislavos Staškuvienės kraštotyros grupės moksleiviai parengė pranešimą „Lietuva širdyje ir darbuose“, kuriame pristatė garbaus šiauliečio Romualdo Baltučio veiklą.

Vaikystę ir paauglystę praleidęs svetimame krašte, Romualdas puikiai prisimena savo, dar vaiko, pokalbius su tėvu ir motina, jų istorijas apie Lietuvą, ypatingą pagarbą žmogui, meilę menui ir mokslui. 1941 metais į Sibirą tremtos intelektualų šeimos. Tokių šeimų tėvai labai rūpinosi, kad jų vaikai būtų išauklėti lietuviškai, nevogtų, nesikeiktų, gerbtų vyresnį, žinotų ir teisingai suvoktų pasaulio meno, mokslo ir technikos istoriją. Ne tik dėl bendrojo išsilavinimo, bet ir tam, kad jų vaikai žinotų geriau ir daugiau, nei tiek, kiek buvo mokomi rusiškoje mokykloje. Todėl žinios vaikams buvo pateikiamos pačiais primityviausiais būdais: darbe – jojant ar važiuojant šieno, malkų, ar vakare, po darbų. „Už paskutinius pinigus man tėvas nuperka smuiką ir mažiuką akordeonėlį. Nuo 1948 m. sausio 1 d. tėvas mane moko groti iš natų, moko ir lietuvių kalbos. Nuolat pabrėždamas, kad man tai bus reikalinga.“ („Sibiro Alma Mater“, 2005). Grįžęs į Lietuvą Romualdas Baltutis apsigyveno Šiauliuose, dirbo meistru, cecho viršininku, konstruktoriumi, inžinieriumi, komercijos bei rinkodaros direktoriumi, energetiku. „Mano žinios buvo reikalingos Šiaulių elektros tinkluose, „Vairo“ bei „Nuklono“ gamyklose, susivienijime „Praktika“, akcinėje bendrovėje „Šiaulių Aviacija“, UAB „Zokvija“ bei kitur. „Po darbo valandų papildomai dirbau Šiaulių politechnikumo ir KPI (Kauno politechnikos instituto) vakarinio fakulteto dėstytoju, turėjau gražų diplomantų būrį, skaitydavau paskaitas įvairiuose kursuose, su malonumu atlikdavau mokslinius tyrinėjimus. Turiu išradimų ir daug publicistinių straipsnių spaudoje.“ („Sibiro Alma Mater“ 2009) Prasadėjus Atgimimui, atsirado naujų veiklų. Romualdas Baltutis dalyvavo daugelyje miesto renginių, aktyviai įsijungė į tremtinių organizacijų veiklą. Tada gimė mintis tremtinių atsiminimus užrašyti ir užpildyti Lietuvos istorijos spragas. Laikas negailestingas, todėl reikėjo skubėti, kad gyva istorija liktų ateičiai. Juk žmogus be istorijos žinių, kaip medis be šaknų. Taip gimė pirmoji tremtinių atsiminimų knyga „Sibiro Alma Mater“. Po jos – antra, trečia ...

Šiaulių universiteto leidyklai jau atiduota šeštoji „Sibiro Alma Mater“ knyga. Joje net 600 puslapių. Pirmoji knyga turi 317 puslapių, antroji – 416, trečioji – 504, ketvirtoji – 470, penktoji – 430. Iš viso bus 2740 puslapių istorijos iš tremties Sibire. Visą informaciją surinko ir parengė spaudai vienas žmogus – Romualdas Baltutis.

Tai jo dovana mums ir ateities kartoms. Romualdas Baltutis dažnas svečias miesto mokyklose. Jis veda gyvosios istorijos pamokas, įdomiai ir vaizdžiai pasakoja. Mokiniam rodo savo darbo burokėlių rašalą, kuriuo rašė Sibire mokykloje, plunksną, liniuotę, rusiškas knygas.

Parengė Eimantas Gedminas